

AMERIŠKI POSLANIK JOHNSON ODŠEL IZ NANKINGA

NAD NANKINGOM, KI SO GA SKLENILI JAPONCI RAZDEJATI, SE JE BORILO ŠESTDESET LETAL

Japonska je sklenila poslati nad glavno mesto več sto letal. — Poslanik Johnson in njegovi uradniki se nahajajo na ameriški patrolni ladji "Luzon". — Poslopje japonskega poslatništva v nevarnosti. — Japonska motorizirana infanterija prodira proti Jenmen prelazu.

NANKING, Kitajska, 20. septembra. — Ameriški poslanik Nelson T. Johnson ter njegovi uradniki in služabniki — sedem Američanov in trinajst Kitajcev — je pobegnilo iz poslaniškega poslopja na ameriško patrolno ladjo "Luzon", ki se nahaja na reki Jangce.

Japonska mornarica je namreč izdala svarilo, da bo izpremenila kitajsko glavno mesto s pomočjo zračnih napadov v kup razvalin.

Poslanik je poiskal zavetja na "Luzonu" po tretjem japonskem zračnem napadu, ki se je završil v teku dveh dni. V mestu, ki ima več kot milijon prebivalcev, je bilo usmrčenih štirideset civilistov. Zadnji napad je trajal tri ure.

Druga poslaništva so začasno ostala v Nankingu, dasi je podadmiral Hijoši Hasegava, poveljnik japonske mornarice v kitajskem vodovju, posvaril vse tujezemce pred napadom, ki se bo jutri završil. Tujezemskim ladjam je svetoval, naj odplujejo najmanj enajst milj v stran od Nankinga. Za smrt tujezemcev odklanja Japonska vsako odgovornost.

Ladja "Luzon" bo odpeljala poslanika v mesto Vuhu, ki je oddaljeno trideset milj od Nankinga.

SANGHAJ, Kitajska, 20. septembra. — Največja zračna bitka v zgodovini se je bila v nedeljo nad glavnim mestom Kitajske, Nankingom, ko se je zapletlo v boj 60 do 100 aeroplanov. Japonci so poslali svojo zračno armado nad prestolico najbrže za kazni, ker so v soboto kitajski aeroplani bombardirali japonske ladje.

V tej bitki je bilo izstreljenih 29 aeroplanov, toda poročila o tem si nasprotujejo. Medtem ko trdijo Japonci, da so izstrelili 26 kitajskih aeroplanov in izgubili tri, pravijo Kitajci, da so izstrelili 6 japonskih aeroplanov in da sta bila dva njihova aeroplana poškodovana.

Japonsko mornariško poveljstvo je pozvalo vse tujece v Nankingu, da zapuste Nanking do torka o pol dne, ker nameravajo mesto "izbrisati iz zemljevida". V ta namen bodo Japonci poslali nad Nanking 300 do 400 aeroplanov.

Poročilo iz Nanking pravi, da so ministrske urade prenesli v podzemne prostore in da se vlada pripravlja, da se preseli v Sianfu ali pa v Hankov.

PEIPING, Kitajska, 20. septembra. — Japonci so prodrli dalje v Kitajsko ter so dospeli v provinci Sujuan in Šansi. Motorizirana infanterija naglo prodira proti Jenmen prelazu.

V nekaj dneh se bo vnela velika bitka v gorah severnega Šansija blizu Velikega zidu, ki na tem kraju preseka provinco.

Kitajci zbirajo 100,000 vojakov južno od prelaza, da se postavijo Japoncem v bran. Japonsko vojaško poveljstvo je že dolgo imelo v svojem načrtu, da zasede provinco Sujuan, ker se nahaja ob južni meji Vnanje Mongolije, ki je pod ruskim varstvom.

Tudi opazovalci so mnenja, da bodo Japonci prodrli do konca Peiping, Sujuan, železnice do Paotova ter bodo s tem postavili zid med Kitajsko in Vnanjo Mongolijo.

Francovo prodiranje je ustavljeno

POLJAKI SO V SKRBEH ZA PALESTINO

Od bodočnosti Palestine je odvisno židovsko vprašanje na Poljskem. Protizidovsko mišljenje se širi.

VARŠAVA, Poljska, 20. septembra. — Izjava vnanjega ministra Josipa Becka v torek v Ženevi glede problema v Palestini je našla na Poljskem glasen odmev.

Preteklo leto se je nenadoma pričelo sovražstvo do židov. Medtem ko so do tedaj samo srednji sloji bili proti židom, kažejo sedaj veliko sovražstvo do židov tudi višji krogi in kmetje.

Kmetje, ki do sedaj niso poznali plemenskega sovražstva, so zadnje čase prišli do prepričanja, da more biti njihova gospodarska borba rešena samo na ta način, ako se po vaseh trgovina vzame iz rok židov. Vsled tega listi skoro vsak dan poročajo o spopadih med kmeti in židi.

Vlada na zunaj sicer obsoja vsako nasilje proti židom, toda v dejstvu je v tem oziru proti napadalcem zelo popustljiva. Sodišča napadalec na žide zelo milo sodijo in če je poklicana policija, se omeji samo na to, da prepreči prelivanje krvi.

Poljsko časopisje odkrito odobrava bojkotiranje in preganjanje židov in poroča o napadih na žide na tak način, da neti med ljudstvom sovražstvo do židov.

V doglednem času židje ne bodo več imeli obstanka na Poljskem. Bojkotiranje njihovih trgovin se bo tako razširilo, da bodo židovski trgovci mogli prodajati svoje blago samo še svojim ljudem. Židje se zavedajo, da jim bodočnost na Poljskem ne more prinesiti nič dobrega, zato jim je Palestina še edino upanje.

PROMET OB NAZLJSKEM KONGRESU

NUERNBERG, Nemčija, 17. septembra. — Kot pravi poročilo državnih železnic, so nemške železnice ob času nazijskega kongresa v Nuernbergu in iz Nuernberga prepeljale okoli 2,100,000 potnikov. V promet je bilo postavljenih 1213 posebnih vlakov, med njimi 19 za diplomate. Na postajo v Nuernbergu je v enem dnevu prišlo 1000 vlakov. aZ dovoz živeža in prtljage je bilo 450 tovarnih vlakov.

NAROČITE SE NA "GLAS SLOVENSKEGA DNEVNIKA V NARODA" NAJSTAREJŠI AMERIŠKI

TRIJE UBITI NA BEGU IZ KAZNILNICE

Paznik in dva kaznjenca ubita z nožem. — Ravnatelj kaznilnice je bil smrtno nevarno ranjen.

FOLSON, Cal., 20. sep. — Iz kaznilnice v Folsomu, ki je že doživela več begov in uporov kaznjencev, je skušalo pobegniti 7 kaznjencev in je bil pri tem ubit en paznik in dva kaznjenca. Ravnatelj kaznilnice Clarence Larkin je bil z nožem zaboden v dolnji del telesa in bil smrtno nevarno ranjen. Ranjenih je bilo tudi ostalih pet kaznjencev in več paznikov.

Kaznjenci so napadli ravnatelja v njegovem uradu na dvorišču in boj je trajal celih 15 minut, predno so vsi kaznjenci ležali na tleh.

Mrtvi so paznik H. E. Martin, ki je bil zaboden z nožem, ter kaznjenca Clyde Stevens in Benny Kucharski.

Ranjena sta bila tudi paznika W. J. Ryan in James Kerns. Ravnatelj Larkin je imel navado vsako-nedeljo dopoldne sprejemati skupine kaznjencev, jih je sedem stopilo iz vrste in so navalili na ravnatelja in dva paznika. Uporni kaznjenci so Larkinsa in oba paznika odpeljali na dvorišče, kjer so ravnatelju zapovedali, da ukaže stražnikom na zidu, da odlože puške. Predno pa je Larkins dal to povelje, se je že skupno z obema paznikoma iztrgal iz rok kaznjencev. Vsi trije so pričeli z edinim orožjem, ki so ga imeli pri sebi, policijskimi palicami udrihati po kaznjencih, kaznjenci pa so potegnili nože. Takoj so prihiteli drugi pazniki na pomoč in v kratkem so vsi kaznjenci ležali na tleh.

BIVŠI KRALJ SE JE VRNIL NA DUNAJ

DUNAJ, Avstrija, 18. sep. — Vojvoda Windsor in njegova žena, ki sta se par dni mudila na Čehoslovaškem, sta se vrnila na Dunaj, odtukaj bosta pa odpotovala v Pariz. Na Dunaju sta gosta baronice Rotschildove, ki je po rodu Američanka.

FRANCIJA POSNEMA RUSLJO

PARIZ, Francija, 17. sep. — Francija se je na svojih vojaških manevrih oprijela taktike ruske rdeče armade ter je svojo infanterijo spustila iz aeroplanov s padali za "so-vražno" črto.

NEMŠKI MANEVRI

Danes se prično veliki manevri na Pomeranskem. — Manevre bo vodil vojni minister feldmaršal von Blomberg.

BERLIN, Nemčija, 20. sep. — Danes se prično največji manevri, ki jih je še doživela Nemčija, pod vrhovnim vodstvom vojnega ministra feldmaršala Wernerja von Blomberga v Mecklenburgu in na Pomeranskem.

Kanceler Adolf Hitler je v ta namen že prišel iz Bavarske v Berlin.

Pri manevrih bodo udeležene armada, zračna sila in mornarica. Cela pokrajina ob obrežju od Bremena pa do zadnje vasi ob Vzhodnem morju in proti jugu do Berlina bo mobilizirana za obrambo proti zračnemu napadu in bo ponoči zagrnjena v popolno temo.

Berlin bo cel teden stal v znamenju in pod vplivom manevrov. Tozadevna vojaška povelja pravijo, da "Berlina ne bo več, ko se bo bližal sovražnik." Tudi policija je prejela za čas manevrov posebna povelja in naročila.

Prvič po svetovni vojni se bo manevrov vdeležila cela nemška vojaška sila. Nič manj kot 12 armadnih korov je že na mestu ali pa na potu v določene kraje. Berlin bo neke noči doživel nepričakovan zračni napad, katerega bo moral odbiti.

Mnogo visokih tujih častnikov se bo vdeležilo teh manevrov. Najvišji gost na manevrih pa bo italijanski ministrski predsednik Benito Mussolini, katerega bo pripeljal na "bojno polje" kanceler Adolf Hitler. V Mussolinijevem spremstvu pa bodo tudi vnanji minister grof Ciano, šef generalnega štaba maršal Pietro Badoglio, general Alberto Pariani, admiral D. Cavagnari in več drugih italijanskih visokih štabnih častnikov.

Pri sedanjih manevrih pride posebno v poštev obrambna industrijskih mest proti zračnim napadom.

Ves teden bo Berlin vsako noč v popolni temi. Iz nobene hiše, nobenega vladnega poslopja, nobenega hotela, nobene gostilne ne bo smela prihajati svetloba. Po ulicah bo sicer dovoljeno kaditi, toda cigare ali cigarete bodo morali prižigati v vežah.

Kadar bodo sirene naznanile prihod sovražnih aeroplanov, se bodo morali vsi prebivalci poskriti v kleti in druge podzemne prostore.

Po celi Nemčiji vlada veliko zanimanje za manevre. Nemci so ponosni na svojo novo armado in celo prebivalstvo je pripravljeno sodelovati z vojaštvom.

ASTURCI SO IZNENADA NAPADLI FAŠISTE V DOLINI REKE SELLE

HENDAYE, Francija, 20. septembra. — Asturci so se dvignili iz svojih gorskih utrdb ter so nepričakovano napadli fašiste v dolini reke Selle. Poročila, ki so prišla v Irun, pravijo, da je bila to največja bitka v fašistični ofenzivi proti Gijonu. Obe stranki ste imeli težke izgube.

PRESEDNIK PRIPRAVLJEN NA POTOVANJE

Na svoj dom je prišel predsednik zgodaj zjutraj. — Pripravlja se na pot na zapad.

HYDE PARK, N. Y., 20. septembra. — Predsednik Roosevelt je prišel za dva dni na svoj dom na kratek počitek, predno se odpelje proti zapadu, kjer bo imel več govorov, v katerih bo skušal narodu pojasniti svoje stališče glede justične reforme.

Do sedaj je bilo naznanjeno, da bo predsednik Roosevelt 5. oktobra govoril v Chicagu ob priliki otvoritve mostu. Župan Kelly je prvotno določil otvoritev na dan 9. oktobra, pa jo je pozneje predložil na dan 5. oktobra, da bo mogel biti navzoč tudi predsednik.

Roosevelt se je zgodaj zjutraj pripeljal s posebnim vlakom iz Washingtona ter se je takoj odpeljal na svoj dom. Dopoldne je s svojo soprogo, s sinom Johnom in sinovo zaročenko Miss Anne Lindsay Clark šel v cerkev St. James.

Ves ostali dan je bil predsednik zaposlen v svoji pisarni. Začasno Bela hiša se nahaja v Poughkeepsie, kjer se nahajajo predsednikovi tajniki in svetovalci, ki izdelujejo za predsednika potovalni načrt. Po tem načrtu bo predsednik obiskal Yellowstone Park, Ft. Peek, Grand Coulee in Bonneville Dam ter bo nato odpotoval v Seattle, kjer bo obiskal svojo hčer. Na svojem potovanju bo obiskal mnogo mest svojih demokratskih nasprotnikov.

Po sedanjem načrtu bo imel predsednik Roosevelt svoj poglaviti govor pri Bonneville jeznu na reki Columbia na meji držav Washington in Oregon. V Washington se bo vrnil okoli 8. oktobra.

400 ŠPANSKIH AEROPLANOV IZSTRELJENIH

RIM, Italija, 20. septembra. — Italijanski časopisi se hvaležijo, da so italijanski letalski "prostovoljci" na Španskem izstrelili 400 španskih republikanskih aeroplanov, sami pa izgubili samo 15 aeroplanov.

Asturci so potisnili fašiste nazaj; ko pa so fašisti dobili ojačanja, so se zopet polastili svojih prejšnjih postojank. Bitka se je nadaljevala dolgo v noč.

Fašisti zatrjujejo, da bo fašistični agarnizija v Oviudu po 14-mesečnem obleganju osvobodjena v dveh tednih in da bo kmalu zatem padel tudi Gijon. Fašisti so po primeroma lahki zmagi v soboto v Pajares pogorju dobili nov pogum ter naglo pritiskajo po glavni cesti proti Oviudu in Gijonu.

Kot zatrjujejo fašisti, ima republikanska vlada v posesti samo še tretino Asturije.

Republikanska vlada priznava izgubo Pajaresa, pravi pa, da so bili fašisti z velikimi izgubami odbiti ob vzhodnem obrežju. Na aragonski fronti so se republikanci polastili novih gorskih postojank okoli Zuere.

Garnizija v Oviudu se proti republikancem brani že skoro od početka državljanske vojne. Medtem ko so bili do zadnjih fašističnih zmag republikanci v posesti cele pokrajine ob Biskajskem zalivu, je garnizija v Oviudu uspešno kljubovala republikancem.

Kot pravi neko vladno poročilo, je nek republikanski tovorni parnik z zalogami prebil fašistično blokado in je dospel na otok Minorko. Parnik so spremljali trije rušilci ter sta se dva zapletla v boj s fašistično križarko Canarias, tretja rušilec pa je spremil parnik v pristanišče.

JAHTA IZGINILA

BOSTON, Mass., 20. sep. — Angleška teknovalna jahta Endeavour I. je s svojo posadko 20 mož neznan kam izginila. Že en teden o njej ni nikakega sledu. Oblasti upajo, da je jahta na potu v Anglijo, ne da bi bila prej naznanila, kam je namenjena. Ladje, ki jo iščejo, ne morejo o njej ničesar poročati.

NEMČIJA NE PODPIRA ITALIJE

BERLIN, Nemčija, 20. sep. — Inozemski diplomati pravijo, da bo kanceler Hitler obvestil Mussolinija tekom njegovega obiska v Nemčiji, da Nemčija ne more podpirati Italije v kakem oboroženem spopadu v Sredozemskem morju.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

STRAŠILO

Kadar plane mlado deklo v sobo in ovije roke osupljemu očetu...

"Kaj učil, kaj učil! Mučil me je, ali razumeš zdaj? To je star sadist, rabelj za učence..."

V nedeljo predpoldne se je pri Novakovih vratih oglasil zvonec. Novak ni mogel verjeti...

"Kaj pa to neki pomeni?" Njegova hči Slavka je pobesila oči in odvrnila tiho: "Očka, danes sem se zaročila..."

"Očka, saj to vendar ni profesor Enačba, to je samo njegov sin Pavle!"

"Sedite, Novak!" je dejal profesor Enačba, ko je stopil naprej. In v trenutku, ko je zaskočil ta glas, je Novaku padlo srce v hlače.

"Sin profesorja Enačbe." "Kaj?" se je zadržal nad hčerjo Novak, "praviš, da je sin profesorja Enačbe, tistega, ki me je tako mučil v šoli? Ne verjetna predznost — od očeta in sina! In ti si še utvarjaš, da bom jaz pristal na to zaročilo?"

"Draga moja Slavka to je meni vseeno. Jabolko ne pade daleč od drevesa. S to družino nočem imeti nobenih stikov in zveze, posebno ne krvnih. Seveda kaj se tebi sanja, kako mi je ta rabelj zagremil vso mladost! Hudič je bil, pravim, hudič, ki mi je zagremil in zastropil vsake počitnice. On je kriv, da se še danes ne morem spominjati mladih let z veseljem. Kadar mislim na šolska leta, zaplešejo pred menoj njegove dvojke, ponavljajni izpiti, repetitije. Vrag vzemi vse te trigonometrične formule, nerušljive enačbe, na tucete domačih kazni in vse ostalo, kar je v zvezi s spominom na profesorja Enačbo. Zaradi njega sem izgubil vero v človeštvo, on je bil prvi, ki me je navdala z mržnjo do ljudi. Brez njega bi bil postal veren človek, dober filantrop. A zdaj, kaj sem zdaj? Malomaren sebičnež, ki ne zaupa nikomur. Ta mož ne bo videl kri moje krvi v svoji hiši. Tako je! Nočem. Nikdar in nikoli! Dovolj je bilo nesreče med nama!"

"Očka, očka," je ponavljala Slavka, "kakšen je njegov oče ne vem, toda Pavle Enačba je izvrsten človek. Po poklicu je arhitekt in ima čedno službo z lepimi dohodki, ki se bodo v kratkem pomnožili. Vrhu tega je to zanimiv in privlačen fant, ima značaj in me zelo ljubi."

"Nazadnje ste se potrudili, gospod profesor, do mene?" "Novak," se je zopet oglašil strašni glas profesorja Enačbe. "Kaj pa moram slišati v svoje neskončno obžalovanje? Ne samo, da niste bili dorasli nalogam v šoli, zdi se tudi, da niste dorasli nalogam, ki jih na vas stavi življenje. Zopet ste enkrat slabo pripravljani. Moj sin in vaša hči imata med seboj nekaj takega, kar ljudje imenujejo ljubezen. In vi jima zastavljate pot? Nočete privoliti v to zvezo! Ali moram res osebno posredovati tudi v tej stvari? Ramujte se, Novak!"

"Seveda te ljubi," je zaničljivo pripomnil Novak. "A vsi li, kdo je njegov oče? Ali se zavedaš dalekosežnosti svoje zaroke s tem Pavlom Enačbo?" "Njegov oče, kolikor vem, je profesor matematike na gimnaziji." "Točno! Tudi mene je učil matematike! In prav zaradi tega si boš njegovega sina izbila iz mlade vroče glave." "Očka, saj ne razumem, kaj govoriš. Samo zato, ker te je njegov oče učil matematike? Res ne razumem..."

Slavka je zdaj zahtevala in se vrgla na zofa s solznimi očmi, oče pa je dirjal po sobi iz kota v kot. Tako se je končala ta scena z nezadovoljstvom vseh prizadetih.

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Razne vesti.

MESTO BREZ MESA.

V bližini hindostanske naselbine Moradabad stoji kraj, ki so mu nadeli ime "mesto brez mesa." V njem živijo le štirje ljudje. Kljub redki naseljenosti pa ta kraj ne spada med najmirnejše na svetu, saj imajo v tej mali naselbini nič manj kakor tisoč psov. Ustanovitelj tega nenavadnega naselja je neki Anglež. Sem se je preselil kmalu nato, ko mu je na potovanju po Indiji umrla njegova žena zaradi zastrupitve z mesom. Od tega časa naprej je postal največji sovražnik mesnih jedi. Sklenil je svetu celo pokazati, da ni prav nič potrebna mesna hrana. V ta namen je ustanovil v okolici Moradabada pasjo kolonijo, ki jo oskrbujejo štirje ljudje. Pse hranijo samo z zelenjavno hrano že cela tri leta. To je temu čudnemu Angležu zadosten dokaz, da morejo psi čisto lepo živeti brez mesa. Na podlagi teh svojih dognanj hoče zdaj tudi za ljudi posebno se zato, ker je mesna hrana precej draga, postaviti viditev, da res ni neogibno potrebno, da bi moral človek poleg druge hrane jesti tudi meso.

V JEČI JE POSTAL PISATELJ.

Predsednik poljske republike je pomilostil roparja Piaseckega, ki je bil znan po vsej Poljski zaradi svojih drznih ropov in umorov. Pred 12 leti je Piasecki ubil nekega trgovca v Varšavi in mu izropal trgovino. Čez nekaj dni pa so ga že ujeli in obsodili na smrt. Toda dan pred izvršitvijo smrtno obsodbe se je predsednik republike spomnil vojaških zaslug obsojenca in njegovih junaštev med borbo za neodvisnost Poljske in je spremenil smrtno kazen na 15 let ječe. Piasecki je bil zelo hvalečen življenju, da ga ni zapustilo, in ga je sklenil poboljšati. Dolge ure samote v ječi je porabil za čitanje. Prečital je vse, kar je mogel dobiti, se navdušil za leposlovje in začel se sam izražati svoje misli in doživljanje na papirju. V dveh letih je spisal svoj prvi roman, ki ga je zajel iz svojega burnega življenja. Ko je knjiga izšla, je bil deležen izredno velikega uspeha. Spisal je še drugo knjigo in svojo pisateljsko nadarjenost še bolj potrdil. Razna poljska leposlovna društva so sklenila zavzeti se z vsemj močmi pri predsedniku republike, da jim pisatelja osvobodijo. "Ropar Piasecki je mrtev, na njegovo mesto pa je stopil romanopisec Piasecki," so rekli in nadlegovali predsednika republike s tako vztrajnostjo, da se je navsezadnje vdal in jim ga izročil tri leta pred odsluženjem kazni.

Obiskovalci Pariza si pač ne morejo misliti, da je v Parizu še kaj kmetičkih posestev. Tudi premmogi Parizani si bodo le težko predstavljali, da leži ob končni postaji neke podtalne železniške proge posestvo s kravami; perutnino in z vsem, kar spada h kmetiji. V predmestju Bellevilleu leži ta kmetija in izvira še iz časa, ko so v Bellevilleu stali pariški trdnjavski zidovi. Lastnik tega posestva, Terrisse, pripoveduje, rad o starih časih. V Parizu so seveda le še štiri ali pet kmetij ki so se držale dalje časa kakor mlini, ki so stali svojo čast na Montmartru in ki spadajo v drugi obliki še danes, med značilnosti tega mestnega predela. Stari Terrisse, ki go-spodari že štirideset let na pariški zemlji, pripoveduje, kako je v svoji mladosti vsak večer šel s vprego v mesto, kjer je prodajal mleko na Opernem trgu. V ranem jutru je naganjal živino na širne zelene pašnike, ki so se razprostirali okrog posestva njegovih očetov. Ti so seveda že davno izginiti, stara posestva, vsaj nekatera, so se pa obdržala in njih lastniki se trdno držijo svoje zemlje.

L. Ganghofer: Grad Hubertus :: Roman ::

193 Dva čni pozneje so odprli na pokopališču zeleno prerasel grob, in v tem, ko se je bližala tu grajska žaloigra svojemu koncu, je zaigral zlogodej v neki kmetijski hiši komedijo.

V svojem kamnolomu je stal mladi Pointner pred naloženim vozom, da bi odpeljal kamenje na postajo. Vprav je razpletel vaje, da bi jo pritrtil v brzde. Tedaj je prišlo mimo mlado deklo. Ko je uzrlo Pointnerja, ki je čemernega obraza razvozljal vaje, se je čudno nasmejalo. Parkrat se je hihetajeto ozrlo čez ramo. Ob robu gozla je obstalo in je med smehom zaklicalo proti Pointnerju: "Ti, Andreje, zdi se mi, da si dobil nekaj lepega s pošto. Vprav sem videla uradnika, ki je stopil pri tebi v hišo — moder sukničji ima." Reže se, je izginilo deklo v gozd.

Nekaj časa je stal Pointner nepremično, stegoval svoj volovski vrat in v očeh se mu je ježilo utrinjalo. Potem je obrnil vozu hrbet in se z zvito vajejo v drhteči pešti napotil urno proti vasi. Ko je bil že blizu domačega vrta, ga je zapazila dekla in prestrašena stekla v hišo. Zdaj je Pointner spremenil pot. Namesto, da bi se proti vežnim, je zavil okoli hleva proti zadnjim vratom iz kuhinje. Čim je bil tam, je začel pri tujen šepet, potem je škrtnil zapah. Kuhinjska vrata so se odprla in nekdo v "modrem sukničju" je hotel pobeigniti čez dvorišče. Toda Pointner je že zavilhtel pest. Vaje je zaživžgala. In čez obraz gospoda poštnega praktikanta, ki se je napol opotekel proti gnojišču, so se potegnile tri temnordeče klobase. Kaj več se mladi Pointner za nesrečnega praktikanta ni zmenil. Čul je, da je v kuhinji nekdo zavreščal in je bil z enim skokom čez prag.

Dvojna vrata so se zadrlesknila, zaropotalo je zaženketalo, kakor bi se prevrnila miza in bi kup posodja zagrmel na tla. In če tudi so bila vsa okna zaprta, se je čulo iz Pointnerjeve hiše na dvorišče in cesto tako obupno kricanje na pomaganje, da je služinčad vrela skupaj iz vseh kotov in so prihajali sosedje iz svojih domov. Čez nekaj časa je v Pointnerjevi hiši vse utihnilo, popolnoma utihnilo. Rdeč v obraz je stopil gospodar na dvorišče. Služinčadi, ki se je razbegla zdaj po hlevu in skednju, menda ni videl. Muzajoč se, je dvignil pest, pogledal vaje in se olajšano oddahnil: "Bog bodi zahvaljen, da sem imel v roki samo jermen in ne ko! Nič bi ne bil spraševal, s čim bi udrihal." Puhnil je predse in zavil na cesto.

Pred logarjevo hišo je stala Horneggerica z Ančico v rokah. "Toda Andrej!" je zaklicala proti kmetu. "Pa ne da bi bil pretepel ženo?"

"In še pošteno tudi!" je mirno odgovoril Pointner. Zasluzila je. To je, kakor vidim še edino, ki pri njej pomaga. Njen oče je zamudil, zdaj sem dotegnil jaz. Danes sem ji dal vetra, da je znala v obrniti milo prositi: Odpusti mi, Andrej, odpusti mi. Ljubi Andrej! Daaa! Ljubiti, je rekla! Potrpite, sosedo, to bo še pridna ženica. Zdaj vem, kaj pri njej pomaga. Potrpite, še rada me bo imela."

Pointner je odšel po svoji poti in se smejal. Seveda mu smeh ni prihajal čisto od sreče. Vendar pa je bil smeh, ki je budil v mladem Pointnerju upanje.

Majaje z glavo se je obrnila logarica z otrokom proti hiši. A ni še prišla do vrat, ko ji je zarezal obraz priteklet iz veže nasproti France.

"Mati! Dajte mi otroka! Mali se budi. Vide ti mora nas vse takoj v prvem pogledu, nas vse. Pojdite, mati, pojdite!"

Vzel je Ančico materi iz rok in odhitel nazaj v hišo. Pred kamričnimi vrati je obstal in se globoko odduškal. Potem je tiho stopil v prostor in se spustil z otrokom na stol pri vzožju postelje.

Mali je mirno spala na blazinah. Njena služinčadna lica so bila nadahnjena z motno rdečico, ki je kazala zadnje sledi vročice in oznanjala obenem, da se ji vrača zdravje. Podobna je bila skoro drobnemu dečku s kratko ostrizanimi lasmi — na zdravnikov nasvet so ji bili njene debele, težke kite odstrigli.

Kdaj pa kdaj je zganila bele prste na rdeči odeji in globlje dihajoč zmežala glavo.

Zdaj je odprla oči.

Bila je lepa slika, ki jo je ujelo njeno oko: France s smehljajočim se obrazom, na njegovih rokah Ančica, ki je debelo gledala, in za oboema vsa vesela stara logarica.

Smehljaj — in Mali je s težkim vzdihom spet zaprla oči.

"Dekle misli, da se ji sanja!" je zašepetala Horneggerica proti sinu.

Kakor je logarica te besede tiho spregovorila, jo je bolnica vendar čula.

Njene veke so se dvignile, o očeh se je zdelo, da rastejo, in lahen drget ji je spreletel telo.

S plašno nežnostjo se je Francetova ogorela roka dotaknila Malinih blelih prstov. Tedaj se je Mali vzpela z blazin, tenek, zavzet glas ji je stresel prsi, in kakor v strahu, da bi se utegnulo razbliniti v zrak, kar so gledale njene oči, se je oklenila lovčeve roke.

Skozi malo belo sobico je s tihami stopinjami šel angel velike sreče.

— KONEC —

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju": kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

10 SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI I I

Table listing books by Karl May: 1. BAGAŽADA V STAMBUL, 2. V GORAH BALBANA, 3. KRIZEM PO JUTROVEM, 4. PO DOLJINI SINDHUSKANI, 5. EDI DOKAZI NAŠPETAJANI, 6. SATAN IN ISKARNOF. Includes titles, descriptions, and prices.

Nasočite jih lahko pri: KNJIGARNI "Glas Naroda" 216 West 13th Street New York, N. Y.

CARDENAS PRED NOVIM MEHIŠKIM KONGRESOM

Predsednik Lazaro Cardenas je v posebni poslanici sporočil mehiškemu parlamentu, da bo nadaljeval s svojimi socialnimi reformami v industriji, trgovini in poljedelstvu.

prodajal mleko na Opernem trgu. V ranem jutru je naganjal živino na širne zelene pašnike, ki so se razprostirali okrog posestva njegovih očetov. Ti so seveda že davno izginiti, stara posestva, vsaj nekatera, so se pa obdržala in njih lastniki se trdno držijo svoje zemlje.

VREČA KENGURUJKE ZA DENARNICO. V Sidneyu v Avstraliji je nedavno zbužala pozornost neka Daisy Shepherdova. Hodi la je z ukročeno kengurjko po mestu, in če je morala kje v trgovini kaj plačati, je vzela de-

narnico iz kengurjke mošnje. Zaradi tega so jo klicali na sodišče. Obtožena je bila, da trpinči živali. Čeprav je dokazala, da njeno početje kengurjki ne povzroča nobene škode in ne bolečin, je morala vendar plačati občutno denarno kazen.

NE MOREM TI RAZODETI...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. M.

Goste pozdravi s pravičnim obnašanjem, kakor je bila njena navada. V njeni navzočnosti se nikdo ni mogel čutiti domačega.

Nazadnje pride Hans, ki je imel v hiši sicer najmanj dela, toda ni mogel nikdar biti točen. Zaradi tega ga mati očitajoče pogleda in tako si vsi stoje nekaj časa resno in nekako v zadregi nasproti.

Hans je toliko mljuden, da Gardi seže v roke, pred Reno pa se samo prikloni. Toda svoje bledomodre oči široko odpre, ko zagleda Renin obraz in Klaus opazi, kako poželjivo mu žare oči.

Klaus si že viha rokave, da bi ga pobil na tla, ako bi se drznil stopiti Reni preblizu.

Sluga prinese čaj in baronica Ranekova mu dostojanstveno zapoveduje z očmi, ki se posnosno in mogočno ozirajo. Klaus s porednim veseljem misli na to, kaj bi ta ponosna gospa pač rekla, ko bi slišala, da jo je brez vsakega spoštovanja imenoval samo "teta Ana," in pri tej misli se mu zaleti čaj.

Lena je skušala zaplesti v razgovor Klauza, toda odgovarja ji samo kot priden otrok in samo odgovarja, kadar je vprašan, z "da" ali "ne." In kakoršuo je že bilo vprašanje, je prikimal, ali odkimal.

Njegov brat se mora pogosto vzgrizniti v ustnice, da se ne zakrohoče zaradi njegovega smešnega obnašanja. Garda pa se ne more premagovati in se pogosto glasno zasmeje, vsled česar jo njeni sorodniki začudeni pogledujejo.

Rena vse to opazuje s svojimi bistrimi očmi ter si v misli zapisuje, da bo mogla pozneje Gardi razložiti svoje utise. Ravno zato, ker se za njo niso skoro nič zmenili, je mogla vse nemoteno opazovati.

Po čajanki je baron Karol Ranek zapletel Wernerja v razgovor o poljedelstvu; medtem pa sta Hans in Lena odpeljala Klauza, da mu pokažeta mlado živino. Klaus si sicer misli, da more vse to videti tudi na svojem domu, toda dobro je opazil, da je hotela biti baronica Ranek sama z Gardo in Reno in tako se je vdal, čuđi nerad, v svojo usodo.

Komaj je baronica sama z Gardo in Reno, ko se že prične mučna sodba. Ne da bi se kaj zmenila za Reno, takoj prične govoriti čez njeno glavo.

"Draga Garda, priznati moram, da sem razočarana. Tvoja tajnica je brez dvojna mnogo premlada in nezrela, za tako mesto, za katero si jo najela."

Garda se vzravna pripravljena na boj. To je treba prenegati, kajti to je vedela naprej in je tudi Reno na to pripravila.

"Motiš se, teta Ana. Gospica Holl svoje delo opravlja naravnost vzorno. Ima obéudovanja vredno znanje in zmožnosti."

"Mogoče kot tajnica, toda pomisli tuda, da ti mora takorekoč nadomestiti tudi družabno damo. Za to pa je premlada in premalo iskušena."

"Družabne dame ne potrebujem, teta Ana, potrebujem samo družabnico, ki mora biti mlada in vesela."

Rena vstane rdečega obraza. "Ali se mogoče smem umakniti, gospica Garda, dokler baronica Ranekova ne pove svojega mnenja o meni? Nera- da motim in milostljiva gospa bi se mogoče v moji navzočnosti čutila ovirano in vam ne bi mogla vsega povedati, kar ima proti meni," pravi Rena mirno.

Baronica se jezna vzravna in skuša s pogledom zavrniti Reno, kar se ji zdi potrebno.

"Mogoče se ne veste, da morajo podložniki molčati, dokler jih kdo ne vpraša, gospica — kako se že pišete?" pravi baronica zelo ošabno.

"Holl je moje ime, milostljiva gospa. Za trenutek sem pozabila, milostljiva gospa, ker sem vas hotela obvarovati ne- ljudnosti. Zdi se mi, da se ne motim, ako mislim, da tudi v vašem krogu ni uljudno govoriti o kom, ki je navzoč. To- rej — ali se smem odstraniti?"

Baronica ježno pogleda svojo nečakinjo. "Tvoji podložniki pa si mnogo upajo, Garda."

Garda pa je vesela, da si Rena vsega ne dovoli; pogleda jo, kot da ji pokaže, da je zadovoljna z njenim odgovorom, nato pa se obrne k teti.

"Draga teta, žal, da moram dati gospici Holl prav, da si se s svojimi besedami proti njej nekoliko spozabila. Gos- pica Holl ni moja podložnica, temveč je moja tajnica, in po- leg tega je tudi moja prijateljica. Rada jo imam in visoko jo cenim, zato te prosim, da v svoji hiši, kjer je zdaj gost, po- stopiš z njo, kot se spodobi za gosta."

Kaj takega se baronici Ranekovi ni še nikdar pripetilo, da bi jo kdo na ta način zavrnil. Do sedaj si je sama jemala pravico druge ljudi grajati in obsojati. Sedaj pa je ni grajala samo nečakinja, temveč tudi "podrejena oseba", ki se je najbrže pri Gardi prilznila in se sedaj upa jo grajati zaradi njenega obnašanja.

"Toda Garda, presenečena sem; kako moreš na tak način z menoj govoriti. Ali si že popolnoma pozabila, da sem dol- ga leta pri tebi nadomestovala mater, da sem te vzgojila?"

(Dalje prihodnji)

STRAŠILO

(Nadaljevanje z 3. strani.)

jale so se mu v glavi never- jetno čudne misli. Ali se ne bi spodobilo, da bi ponudil gostu, profesorju Enačbi, cigare in kozarec vina? Ne, to ni mogo- če! Slabo pripravljen učence ne more tega storiti. To se ne spodobi za slabega učenca, ki ga profesor tako osorno kara.

Profesor Enačba pa je stal pred svojim nekdanjim učen- cem kakor neizprosen sodnik. Zlaj je ostro pogledal v njego- ve oči in dejal:

"Novak, upam, da se boste poboljšal, da boste nadoknadi- kar ste zamudil, sicer ne boste nikoli dosegel svojega cilja."

In Zlaj se mu je glas neko- liko ustavil. Toda kmalu se je opogumil, rekoč:

"Upam, in pričakujem od vas, da boste postali sčasoma izvrsten tast in stari oče."

Kakor nečiv, brezpomemben in siromašen je stal Novak pred profesorjem Enačbo, ki je gr- mel nanj z visokega trona pro- fesorске nezmotljivosti. Misli- li je na moč in silo, ki nikdar ne usahne, ki ji ni mogoče nikoli utesiti. To je profesor Enačba.

Ta sila prihrmi kakor orkan nad človeka, ki je bil nekoč nje- gov učenec. Ah, in vendar... Zlaj se je zbudil v Novakovih prsih nov občutek. Bil je to občutek ponosa. Saj profesor Enačba ni več njegov profesor.

To je mož, ki prihaja k njemu z neko prošnjo, s prošnjo, da ne bi odbil njegovega sina pri snubljenju Slavke. In Novak se je spomnil, koliko krat je prosil profesorja Enačbo, naj nekoliko spregleda njegovo sla- bo matematično znanje in naj zatisne eno oko. Nikoli ni te- ga upošteval. Danes pa prihaja k njemu kot vrhovni instan- ci in prosil za svojega sina Pav- leta, za njegovo srečo...

Novak se je osrdil in sprego- voril:

"Gospod profesor. Svoji hčeri sem povedal drugačno odločitev, kakor jo bom z lajei sporočil vam. Glede na najine stare zveze... na najino prijat- eljstvo..."

Hotel je nadaljevati, toda be- sedla mu je onemela v grlu.

"Najina otroka bosta sreča- na!" je prekinil tišino profe- sor Enačba. "Sporočil bom to- rej svojemu sinu, da se je stvar uredila. Hm, hm... In še ne- kaj bi rad vprašal. Kako pa je z doto gospodične Slavke?"

"O, Slavka bo dobila od me- ne prav čeden delež..." je dejal Novak.

Profesor Enačba ga je pogle- dal s sarkastičnim nasmeškom na licih. Odhajajoč je pristavil:

"Nadejam se, da je gospo- dična Slavka boljša računarica nego je bil njen oče, ko je še hodil k meni v šolo."

Advertise in GLAS NARODA

ZA KRATEK ČAS IN ZABAVO NASLEDNJE KNJIGE TOPLO PRIPOROČAMO LJUBITELJEM ZDRAVEGA HUMORJA

- DOMAČE ŽIVALI. 72 strani. Cena 30
GODČEVSKI KATEKIZEM. 61 strani. Cena 25
LUMOREŠKE IN GROTESKE. 180 strani. Cena 30
12 KRATKOČASNIH ZGOBIC. 72 str. Cena 25
POL STRANI KLOBUK. 159 strani. Cena 50
PO LITRA VIVAVCA, spisal Felgel, 136 str. 50
PREDTŽANI, PREŠERN IN DRUGI SVET- NIKI V GRAMOFONU. 118 strani. Cena .. 25
SANJSKA KNJIGA
SLOVENSKI ŠALJIVEC. 90 strani. Cena 40
SFAKE IN SATIRE. 150 strani. Cena 30
TIE ZA FRONTO. 150 strani. Cena 30
TOKRAJ IN ONKRAJ SOTLE. 67 strani. Cena 30
TRENUTEK ODDIHA
(Knjiga vsebuje tudi satiro "Vse naše").
189 strani. Cena 50
VELIKA ARABSKA SANJSKA KNJIGA 150
ŽENINI NAŠE KOPENELE. 111 strani. Cena 45

TE KNJIGE LAHKO NAROČITE PRI:

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 15th STREET NEW YORK, N. Y.

LJUBAVNA TRAGE- DIJA BIVŠE VO- HUNKE

Policija v Chinicavu v Ru- muniји je oni dan sporočila, da se je odigrala tam ljubavna tragedija, pri kateri so našli ustreljenega narednika rumun- ske vojske Cojocara in njegovo ljubico. Skupaj sta prenočila v hotelu in takoj je bilo jasno, da je ona ustrelila narednika, potem pa še sebe. Na prvi po- gled vsakdanja zgodba, zani- miva samo za domače liste.

Potem je pa policija ugoto- vila ime ustreljene ženske in tragedija je postala takoj za- nimiva. Angela Galea je bila dobro znana v rumunski pre- stolnici, kakor tudi na Polj- skem in v drugih državah vzhodne Evrope. Bilo ji je 42 let in bila je še vedno lepa. To, da njena slava je bila že zato- nila. Med svetovno vojno je igrala vlogo, ki si je z njo za- služila splošno pozornost. To- da že proti koncu vojne je jela njena zvezda zahajati. Iz ju- rakinje z visokimi odklikovanji je postala poklicna vohunka kova agentov z dvojno vlogo in iz žene visokega ruskega častnika ljubica skromnega rumunskega narednika. Lju- bezen do narednika Cojocara je bilo zadnje in morda najre- sinejše poglavje njeneja za- sebnega življenja. In to po- glavje se je zaključilo s trage- dijo. V njenem življenjskem romanu so vse vrvine napetega romana ali filmskega libreta, samo revščine ne najdemo v njem. Angela Galeova je bila do smrti bogata.

Bilo ji komaj 19 let, ko je prihrumela v njeno rodno Galicijo svetovna vojna. Trastno dedke, ljubeče in iščeče pusto- lovščine, ni moglo držati v tej vihri rok križem. Angela Gal- cova se je ozirala za vojaki, od- hajajočimi na bojišče in neke- ga dne je sklenila oditi z njimi toda ne kot strežnica ali marke- tenderica. Zahotelo se ji je postolovščin v bitkah, vojaške službe s puško, bodalom in ro- čnimi granatami. Od dezerterja je kupila uniformo in doku- mente. Denar je bila ukradla iz očetove blagajne in tako so ji bila vrata domov za vedno od- prta. Naučila se je nositi puš- ko in se priglasila kot dobro- voljec k vojakom. Lase si je dala ostrčiti tako, da se ni zdel nikomur sumljiva. V vojski je bilo že itak dovolj golobrad- cev. In tako je prišla na bo- jišče. Nevarnost je bila njen element in kmalu ni bilo hrab- rejšega vojaka v četi. Za svo- je junaštvo je bila kmalu odli- kovana, potem pa še povisana. Dosegla je čin ritmojstra.

Nekoč je bila v bitki težko ranjena. To je bil konec nje- nega življenja na bojišču, kaj- ti v bolnišnici ni mogla prikr- iti, da je ženska. Ni pa je ho- tela povedati imena svoje rod- bine. Povedala je samo svoje krstno ime in tako je ostala

KAPITAN ANT. LENA STOPI V POKOJ

Kapitan Antonio Lena, po- veljnik italijanskega parnika Conte di Savoia, je napravil svoje zadnje potovanje. Itali-

Antonio Lena

da je bila nepredvidna, da se je izdala, kdo je. Toda takoj ga je zagotovila, da ne dela več za Avstrijo in da hoče vohuniti za Rusijo. Tako se je izognila prejemu sodu in postala ruska vohunka. Ne da se reči ali je pri tem skrivaj mislila, da bo pozneje svoje nove gospodarje izdala. Sicer se je pa vrnila v Avstrijo šele po premirju s svojim možem, ki je pa kmalu umrl.

Za vedno ostane tajna, kako se ji je bilo posrečilo rešiti denar, ki ga je bila zaslužila kot vohunka, da ga ni požrl polom raznih valut. Znano je samo, da do smrti ni poznala stiske. In ko je mislila na samomor, je zapustila še dva milijona lej nekaj sirotišnici. Živela je vedno precej potratno in za seboj je imela več ljubezenskih roma- nov. Slednjic je pa ostala sama z obupano ljubeznijo ženske ki vidi, da je njena mladost u- gasnila in da bo kmalu osam- ljena. S to ljubeznijo se je v njo visok ruski častnik. Mor-

enostavno Angela. V bolnišni- ci se je seznanila z nekim čast- nikom poročevalskega oddelka. Njega je očarala njena inteli- genca, njen brezmejni pogum in hrepenenje po pustolovšči- nah. Ker je vedela, da na bo- jišče ne sme več, je rada spre- jela častnikovo ponudbo, naj vstopi v tajno službo. Naučila se je streči ranjencem, ker je vedela, da bo kot strežnica lažje prišla k ruski vojski. Že po prvih skušnjah so predsto- jniki spoznali, da so našli prvov- rstno moč. Angela je bila hči iz mešanega zakona. Rojena je bila v Galiciji. Njen oče je bil Čeh, njena mati pa Polja- kinja. Govorila je gladko polj- sko, češko, rusko in nemško in mirno je lahko trdila, da je bila rojena na drugi strani meje. Kmalu se je izkazalo, da spada med najboljše vohunke avstrij- skega štaba.

Srečno je prišla čez bojišče na rusko stran v veliko vojaško bolnico. Tam se je pa zaljubil v njo visok ruski častnik. Mor-

Deset službenih let, izgleda še vedno mladosten. Mornar je postal s petnajstim letom.

Doletela ga je čast, da je poveljeval na prvi vožnji Con- te di Savoia, največji gyrosta- bilizirani potniški ladj.

Njegov oče Paolo Lena je imel par manjših ladij, ki so plule med italijanskimi in dru- gim pristanišči v Sredozem- skem morju. To brodovje še vedno vrši službo.

V petinštiridesetih letih se je večkrat proslavil, posebno pa meseca aprila leta 1921, ko je kot poveljnik parnika San An- tonio sredi najhujšega viharja spravljal na varno parnik Adige, ki je bil brez krmila izročen na milost in nemilost valovju.

Kot kapitan Conte Rosso. Conte Grande in Conte di Sa- voia se je v zadnjih osemnaj- stih letih seznanil z različni i- mitivnimi osebnostmi na obeh kontinentih.

Jesen svojega življenja bo preživel deloma v svoji vilji pri Genovi, deloma pa na parnikih, ki so last njegove družine.

VAŽNO ZA NAROČNIKE.

Polez naslova je... do edaj imate plačano naročnino. Prvi številka pomeni mesec, druga dan in tretje pa leto. Da nam pribli- žno potrebujetega dela in stroškov. Vas prosimo, da skušate naročni- no pravočasno poravnati. Pošljite naročnino najravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kolih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravi- čeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

VEČINA TEH ZASTOPNIKOV IMA V ZALOGI TUDI KOLEDARJE IN PRATIKE; CE NE JIH PA ZA VAS NAROČE. — ZATO OBIŠČETE ZASTOPNIKA, CE KAJ POTREBUJETE

- CALIFORNIA:
San Francisco, Jacob Laushin
COLORADO:
Pueblo, Peter Cullig, A. Sartid
Walsenburg, M. J. Bavarik
INDIANA:
Indianapolis, Fr. Zupančič
ILLINOIS:
Chicago, J. Bevk, J. Lukančič
Cicero, J. Fabian (Chicago, Ct wv in Illinois)
Joliet, Mary Bambich
La Salle, J. Spelch
Mascoutah, Frank Augustia
North Chicago in Waukegas, Al- thias Waršick
MARYLAND:
Kiltmiller, Fr. Vodopivec
MICHIGAN:
Detroit, L. Plankar
MINNESOTA:
Chisholm, Frank Gouše
Ely, Jos. J. Peabel
Eveleth, Louis Gouše
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, JoLa Povše
Virginia, Frank Mirvatic
MONTANA:
Roundup, M. M. Panian
Washoe, L. Champa
NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick
NEW YORK:
Gowanda, Mari Strušin
Little Falls, Frank Mašic
OHIO:
Barberton, Frank Trean
Cleveland, Anton Bobak, Chas. Kart-

KRETANJE PARNIKOV

SHIPPING NEWS

- 22. septembra:
Queen Mary v Cherbourg
Bremen v Bremen
24. septembra:
Lafayette v Havre
De Grasse v Havre
25. septembra:
Champlain v Havre
Rex v Genoa
27. septembra:
Paris v Havre
28. septembra:
Europa v Bremen
29. septembra:
Berengaria v Cherbourg
Normandie v Havra
2. oktobra:
Roma v Genoa
6. oktobra:
Saturnia v Trst
Queen Mary v Cherbourg
7. oktobra:
Ile de France v Havre
8. oktobra:
Bremen v Bremen
9. oktobra:
Conte di Savoia v Genoa
13. oktobra:
Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg
15. oktobra:
Europa v Bremen
16. oktobra:
Rex v Genoa
20. oktobra:
Queen Mary v Cherbourg
23. oktobra:
Vulcania v Trst
Champlain v Havre
26. oktobra:
Bremen v Bremen
27. oktobra:
Aquitania v Cherbourg
28. oktobra:
Ile de France v Havre
30. oktobra:
Conte di Savoia v Genoa

ki ji pa ni povedal, da je ože- njen. Prvič sta se sprla, ko je to zvedela. Ženska, ki ni ni- koli vprašala, čemu potrebuje njen ljubeček toliko denarja, in ki mu ga je vedno rade volje dajala, je bila vsa obupana ob tem razočaranju. Narednik se ni hotel ločiti od svoje žene ljubici in ljubo. Najbrž ga je Galeova hladnokrvno ustrelila, potem je pa enako hladnokrvno poglala še sebi kroglo v glavo.

ZEMLJEVIDI

STENSKI ZEMLJEVIDI JUGOSLAVIJE

Na močnem papirju s plat- neni pregibi 7.50

POKRAJNI ROČNI ZEMLJEVIDI: Jugoslavija 30

Dravska Banovina 30

CANADA 40

ZDRUŽENIH DRŽAV VELIKI 40 MALI 15

NOVA EVROPA 60

ZEMLJEVIDI POSAMEZ- NIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washing- ton, Wyoming 25

Illinois, Pennsylvania, Minne- sota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia 40

Naročilom je priložiti denar, bodi- si v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, rekomandir- rajte pismo.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 W. 18 Street New York, N. Y.

UPRAVA "GLAS NARODA"